

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

I de bemærkninger, jeg skal give i anledning heraf, ønsker jeg — ud over at give en motivering for udskydelsen — for det høje ting at forelægge nogle synspunkter, der — uden at der i dette folketingsår skal tages endelig stilling til dem — kan indgå i den løbende debat om de meget komplicerede problemer, denne lov rummer.

Med gennemførelsen af 1964-loven skete der så betydelige ændringer og udvidelser af det hidtidige kunstfonds virksomhedsområde, at det alene af den grund var helt naturligt, at folketinget skulle have lejlighed til efter en passende periode at overveje lovens virkninger i lys af de så indvundne erfaringer. Kunstfondet, der hidtil kun havde omfattet billedkunstnere, udvidedes til at omfatte skabende kunstnere inden for den litterære kunst og tonekunsten. Støtteordningerne blev udbygget, og fondets administration blev koncentreret hos få, ansvarlige sagkyndige, valgt for 3 år uden mulighed for umiddelbart genvalg, som i et 3 mands udvalg for hver af kunstarterne suverænt disponerede over fondets rådighedssum.

Men dertil kom som et yderligere revisionsgrundlag, at man under lovens behandling i folketinget fremdrog det spørgsmål, om der ikke var andre grupper af skabende kunstnere, som det kunne være rimeligt at medtage under fondets støtteordninger. Jeg henviser herom navnlig til folketingsudvalgets betænkning af 6. maj 1964.

I overvejelserne omkring en revision af kunstfondsloven vil herefter naturligt indgå en vurdering af lovens virkninger for de kunstneriske områder, som den omfatter, og for de samfundsinteresser, som den tjener, endvidere spørgsmålet om, hvorvidt en vis justering er ønskelig inden for de for fondet afstukne administrative og økonomiske rammer, og endelig spørgsmålet om, hvorvidt en udvidelse af fondets virksomhedsområde er ønskelig og nødvendig som en videreudvikling af de tanker, der er

kunstfondets idégrundlag: kunstens betydning i almindelighed for vort samfundsliv.

Efter at fondet i sin nye skikkelse har virket i lidt mere end tre år, således at de første 3 mands udvalg har gjort deres indsats og er blevet erstattet med nye udvalg, er der indhøstet betydelige erfaringer. Resultaterne af fondets arbejde er lagt frem for offentligheden, og det kan siges, at arbejdet er blevet fulgt med betydelig interesse i brede kredse af befolkningen. Også internt i fondets styrelse er der indvundet erfaringer, som er lagt frem for og diskuteret i fondets repræsentantskab.

Hertil kommer, at der til ministeriet for kulturelle anliggender er indsendt en række henvendelser fra kunstneriske organisationer og institutioner og en indstilling fra kulturudvalget med henblik på lovens revision.

Når jeg alligevel afstår fra at fremlægge et revisionsforslag og i stedet foreslår, at revisionen udskydes til folketingsåret 1968-69, skyldes det i særlig grad to grunde: for det første et hensyn til den i øjeblikket foreliggende økonomiske situation og for det andet et hensyn til folketinget og regeringen, som, når et forslag om en revision af kunstfondsloven ikke allerede tidligere er fremsat i dette folketingsår, må have et rimeligt krav på at få den fornødne tid til en mere dybtgående analyse af hele problematikken omkring kunstfondet.

Jeg tror, at alle her i tinget vil vise forståelse for disse bevæggrunde til en udsættelse af revisionen og dermed formentlig også en udsættelse af en større, egentlig principdebat om fondet, og jeg skal derfor indskrænke mig til nogle få yderligere bemærkninger af almen karakter.

Der har været megen debat om fondet og dets virksomhed. Det er kun naturligt. Der vil altid herske divergerende opfattelser af, hvad der er god kunst, og hvad der er dårlig kunst — ja, i det hele taget af, hvad der er kunst. Men det er kun godt, at der er debat om tingene. Det baner vej for forståelsen af, at kunsten under den ene eller anden form har bud til os alle.